

2 / 2008 ROČNÍK XXXII

REUNION

ČASOPIS VOJENSKÉHO A ŠPITÁLNÍHO ŘÁDU SV. LAZARA JERUZALÉMSKÉHO – BOHEMIA

Svatý Otec Benedikt XVI. – tři léta pontifikátu

MARIÁNSKÝ SLOUP

na Staroměstském náměstí v Praze

Ještě v průběhu tohoto roku vyjde v české a anglické verzi
rozšířené a přepracované vydání publikace

akademického sochaře Petra Váni

CESTA KAMENE

o historii mariánského sloupu a postupu prací na jeho obnovení.

Síla Krista nebo síla tradice?

Když se podíváme do úplných počátků řádu sv. Lazara Jeruzalémského, nalezneme osoby, které sice nejsou považovány ani za zakladatele dynastické, ani církevní struktury Řádu, přesto by bez nich Řád nikdy nezískal vlastní identitu. Představím vám proto nyní jednoho z těchto vzácných mužů-křesťanů. Mám na mysli osobu jeruzalémského krále Balduina IV. (1161 – 1185). Nutno předeslat, že nemyslím na onoho „amerického Balduina“ z filmu Království nebeské, který je, kromě mnoha fikcí a historických nepřesností, osobou propagandy pokleslého „amerického modelu demokracie“ a s historickým filmem má společné tak ještě kulisy.

Skutečný král Balduin IV., syn jeruzalémského krále Amalricha a Anežky z Courtenay, je živým příkladem praktického spojení hluboké víry v Ježíše Krista spasitele a lidské pokory, projevující se statečností a věrností přes všechny překážky života a smrti.

Málokdo o něm ví, že když musel nečekaně zasednout ve svých 13 letech (v roce 1174) na trůn v Jeruzalémě, věděl již tři roky o své zákeřné nemoci – malomocenství. Lidé bez víry či víry pouze formální, tváří v tvář takovéto smrtelné chorobě spíše na život rezignují, popřípadě vyčítají Bohu i lidem svůj stav apod.

Balduin, jakkoliv byl ještě mladíkem, byl však v této věci příkladem heroické víry a vědomí,

že i život smrtelně nemocného člověka je v Božím plánu vzácný a potřebný. Ačkoliv již v letech 1176-7 jeho nemoc prudce pokračovala a on nebyl schopen samostatného pohybu, přesvědčil svého regenta Raymonda III. z Tripolisu, aby pokračoval v obraně království proti nezadržitelnému vzestupu Saladinovu. Jakkoliv se šance na udržení Jeruzaléma stále zmenšovala, Balduin věřil, že jeho úkolem od Krista je i přes umírání zastavit muslimskou ofenzívu. Proto se sám účastnil bitev, nesen svými vojáky a svým nezdolným optimismem a vírou pomáhal křížáckému vojsku víceméně vítězit nad strašlivými muslimskými přesilami. Nejlépe to dosvědčují bitvy u Ascalonu a především bitva u Motgisardu, která se odehrála 25. listopadu 1177. Byla to jedna z oněch bitev, která byla předem téměř s jistotou prohraná. Balduin měl pouhých pět stovek vlastních rytířů, třicet Templářů, a okolo tisíce nevyycvičených bojovníků, zatímco Saladin přitáhl s třiceti tisíci vojáky. Kronikář na Saladinově straně bitvy napsal, že sám velký Saladin byl ohromen, když viděl, jak těžce se pohybující Balduin řídí řež z nosítek pro nemocné. Na straně křížáků pak příkladná statečnost Balduinova a jeho odevzdanost pro Boží věc prý tehdy inspirovala mnoho vojáků, také nakažených leprou, aby se jak v této bitvě, tak i v pozdějších postavili do prvních linií a obětovali se tak za silnější bojovníky za nimi.

Saladin byl v bitvě u Mongisardu nečekaně raněn a málem zemřel. Jeho rozpínavost byla alespoň na pár měsíců zadržena. Bohužel smutné prohry následujících let zasunuly příklad vzácného krále Balduina téměř v zapomenutí. Poslední léta života Balduina IV. byla naplněna bolestí dlouhého umírání, tváří v tvář pohrdání od vlastních rytířů, kteří již rozehrávali nebezpečnou a tragickou hru konce křesťanského Jeruzaléma. Zemřel však podle kronikářů statečně a bez hořkosti ve svých 23 letech věku, v roce 1185.

Prál bych proto všem, kteří se rádi honosí svými plášti se zeleným osmihrotým křížem, aby se neomezovali pouze na společné volání „Atavis et armis“, ale aby byli svým srdcem blízko především Ježíši Kristu svému spasiteli tak, jako byl mladý umírající král Balduin IV. ve všech svých životních bitvách. Podle mého soudu by měl tento muž patřit mezi přední patrony řádu.

*P. Michal Podzimek
postulant*

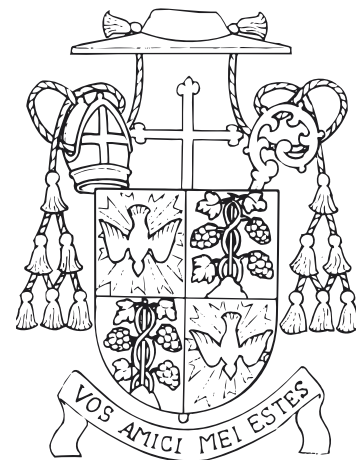

Duchovní slovo

Velikonoce 2008

+!
Ave Maria et Joseph!

*„Vy bláhoví, srdce váhavého k věření!
Což to všechno nemusel Mesiáš vytrpět
a tak vejít do své slávy? (Lk 24,25-27)“*

Drazí přátelé,

rád bych navázal na tato slova Evangelia svým velikonočním pozdravem a gratulací. Ne, my už nemusíme váhat uvěřit, jak se tenkrát báli učedníci, jdoucí do Emauz! My proti nim máme výhodu, že naše víra je ověřena mnoha dalšími svědectvími těch, kteří Pána Ježíše rovněž viděli, i dvěma tisíciletími dějin. Oni dva však přesto s radostí slova „neznámého poutníka“ přijímali a odměnou jim bylo, když zažili Jeho blízkost, že Ho poznali i jako vzkříšeného Pána.

Ano, poznávat blízkost Spasitelovu i ve všech, kdo s námi jdou životní cestou – a kdyby jen malý kousek – to je přepoklad, aby se pro Něho naše srdce rozhořela!

Moji drazí, tyto velikonoční milosti a radost Vám přeji a vyprošuji – a ze srdce žehnám Vám i Vaším blízkým. Na Vaše modlitby stále spoléhám...

Váš

+ Karel, arcibiskup

*Sv. Lazare,
přimlouvej se!*

+ Karel

Milé spolusestry a vážení spolubratři,

od konání minulé Generální kapituly (září 2007) uplynulo takřka na den půl roku. Snad je tedy také příležitost k malému pololetnímu bilancování. Jak se od té doby změnilo naše velkopřevorství a jeho členové, co nového se stalo ?

Před půl rokem jsme se po kapitule rozcházeli s množstvím otázek a ptali se sami sebe, co bude dál, jak budeme dál pracovat. Ve své zprávě pro kapitolu jsem zdůrazňoval, že základem každodenní práce velkopřevorství je zejména aktivní práce jeho komend. Tyto musí být silné, loajální a přesto samostatné, v každém dni naplňující poslání Řádu na území své působnosti. Velká rada pak musí vytvářet legislativní zázemí pro činnost komend, reprezentovat Řád navenek (v rámci naší země i v zahraničí) a koordinovat komendy v souladu s našimi prioritami.

Vím, že pro mnohé členy tento půlrok nebyl jednoduchý – po delší době jsme začali vyžadovat osobní nasazení každého jednotlivého člena a nespokojujeme se s pouhým placením příspěvků a občasnou docházkou na reprezentativní akce. Také velitelé komend si uvědomili, že bez jejich aktivního působení není možné očekávat výsledky. V této souvislosti jsem si vzpomněl na starou skautskou moudrost, hodnotící družiny skautů a jejich vrstevníky, kteří danou družinu vedou (rádce). Vždy se říkalo, že „jaký rádce, taková družina a jaká družina, takový rádce“. A je to velká pravda, za svoji kariéru skautského vůdce jsem poznal řadu družin, které schopný rádce významně pozvedl – a bohužel také pár družin, které vinou neschopnosti rádce neplnily svoji funkci – alespoň ne do té doby, dokud v nich nedošlo k radikální změně. Tuto poučku můžeme uplatnit také na naše komendy a zamyslet se nad tím, kde jsou velitelé a jejich spolubratři motivováni a kde bychom snesli ještě trochu více aktivity.

Všichni máme radost a vnímáme významný posun v Moravské komendě, kde se její členové začali pravidelně scházet, vytvořili kolem svých duchovních pevně společenství a hledají cesty k reprezentaci Řádu na veřejnosti i k službě potřebným. Malá Severočeská delegace vyvíjí vyrovnanou činnost ve všech důležitých oblastech a její prestiž na tomto území významně stoupá. Potěšující je také působení jejich členů v mezinárodním projektu Svatojakubské cesty, který přímo navazuje na tradici středověkého putování do Santiago de Compostella. V Praze máme řadu mladých a aktivních zájemců o členství v Řádu, kteří jsou připraveni prací posunovat náš Řád kupředu.

Naše velkopřevorství se významně zapojilo do aktivit vedoucích k znovupostavení mariánského sloupu na Staroměstském náměstí. V těchto dnech se vypravuje kamenická huť našeho přítele Petra Váni do Itálie, aby pracovala na výrobě čtyř základových kvádrů sloupu. Dlouho trvaly snahy o dojednání příznivé ceny kamene, až se nakonec podařilo získat jej zdarma. Peníze poskytnuté naším velkopřevorstvím tak zajistí základní náklady na ubytování a stravování kameníků v Itálii. Není to jeden z malých zázraků dneška?

Podařilo se nám sesbírat dostatek peněz na úhradu slíbené podpory mezinárodního Řádu pro zajištění dostatku pitné vody v etiopských uprchlických táborech. O výsledcích sbírky informujeme na jiném místě tohoto Reunionu. Ale nejsou třeba vždy jen velké dary - uskutečnili jsme první z plánovaných přednášek o ochraně antilop, jejichž součástí byl prodej drobných předmětů, vyrobených těmi nejchudšími senegalskými domorodci. I takoveto skutky pomáhají.

Půl roku uplynulo – naplněno prací, úspěchy i neúspěchy, radostí i drobným zklamáním. Ale vidíme, že nic se dramaticky nezměnilo, naše velkopřevorství se sice pomalu, ale jistě stává aktivnějším a více naplňujícím své základní poslání – pomáhat těm, kteří si sami pomoci nedovedou. Znovu jsme si uvědomili, co můžeme společně dokázat, nic se nezměnilo na naší loajalitě k řádovým představeným a to nás opravňuje k optimistickému výhledu do budoucna. Celá řada dalších projektů nás čeká – žeň je hojná a dělníků málo...

Ondřej F. Vanke, KCLJ
bailli

Jan Josef Budil

Vilém WALTER, KLJ

Krásné životní jubileum našeho otce Jana Josefa Budila, OSA, SChLJ

Dožít se krásných osmdesáti let v plném svěžím životě a v plné práci pro Církev a bližní je jistě dar, který Pán svým služebníkům věnuje za jejich celoživotní lásku a radost z práce pro Boha, pro Matku Boží a za službu svěřeným lidem. A Jan Budil může navíc tvrdit totéž, co ke svým osmdesátinám pronesl Janův novicmistr augustinián pater Mareček před desítkami let: „Děkuji Bohu za dobrodružství života a prosím za odpuštění všeho, čím jsem se provinil...“

Náš jubilant otec Jan (křestním jménem Josef) se narodil 7. března 1928 v Třebíči (ve stejný březnový den jako náš první prezident) ve věřící rodině odborného učitele, která vedla malého Josífka i mladšího bratra Václava ke všem povinnostem katolických křesťanů. Během studia ve válečných letech na trebičské reálce umírá Janovi otec na rakovinu a rok na to (1941) ztrácí Jan i bratra Václava. Otce i bratra miloval a po jejich smrti se plně upnul na svoji maminku, s níž prožil krásné mládí v kruhu křesťanského domova.

Jan zprvu toužil stát se kapucínem, inspirován jedním z trebičských řádů, ale nakonec se rozhodl pro studium na biskupském alumnátě v Brně na Antonínské ulici. První tři ročníky proběhly zdárně, ale „milostivé léto“ roku 1950 přineslo pro nastávající řeholníky první vážnou překážku v životě. Studium v Brně bylo zrušeno a Státní úřad pro věci církevní nabídl alumnům dokončení studia v Praze. Byl to danajský dar a většina studentů odmítla. Co následovalo, je dokonale známo z literatury – pomocné technické prapory. Mimoňský 51. prapor uchoпил i otce Jana, který vzpomíná na odsloužené tři roky jako ne na galeje,

ale na tvrdou práci ve stavebnictví, u vojenských lesů a na letišti. Někteří kněží po ukončení vojny dostali souhlas ke službě, ale nedostudovaným – to byl případ našeho spolubratra – bylo popřáno mnoho štěstí v budování lidově demokratické vlasti. Až do roku 1968 bydlel Jan v Třebíči u maminky a našel si zaměstnání v Západosmoravských strojárnách, později v 1. brněnské strojárně, která měla pobočný závod v Třebíči.

Sám otec Jan k padesátým a šedesátým létům říká: „Já vzpomínám s vděčností k Bohu na oněch osmnácti letech manuální práce. Naučil jsem se pracovat a svědomitě plnit povinnosti a obzvláště můj každodenní styk se zaměstnanci a pracujícími jiných firem mi dával možnost naslouchat a nahlédnout do jejich životů, do nader, do radostí i starostí, do bolestí i problémů a naučil jsem se poslouchat a lidu rozumět. Pod drsnými slupkami těchto lidí bila často zlatá láskyplná srdce.“ Bylo to poznání, byla to příprava na kněžský život. Pražské jaro – to byl počátek změny v Janově životě. Během dvou let dokončil kněžská studia na Teologické fakultě v Litoměřicích a 5. července 1970 přijímá v brněnské katedrále na Petrově

V té chvíli se rovněž v Praze obnovilo České velkopřevorství ŘSLJ a po krátkém čase vznikla v Brně zásluhou RNDr. Ivana Koláčného Moravská komenda s pěti spolubratřími. Po souhlasu otce opata Tomáše Josefa Martince přijal otec Jan funkci kaplana Moravské komendy (do Řádu byl přijat v roce 1995) a na význačné či zasvěcené církevní svátky začali příslušníci Moravské komendy docházet na bohoslužby do basiliky na Staré Brno, vždy s praporem

z rukou otce biskupa Karla Skoupého kněžské svěcení. Primici jsem slavil, říká otec Jan, v mamčině rodišti – Ivančicích – 12. července 1970. Maminka se vysvěcení svého syna i jeho primice po dlouhých letech čekání dočkala. I když v závěru života byla obtížena zákeřnou nemocí a zbývaly jí tři měsíce života, poznala v tuto slavnou chvíli, že svého syna nechovala nadarmo.

Služba v brněnské diecézi pro „nové“ řeholníky začíná obvyklými kaplanskými místy a nejinak to bylo i u čerstvě vysvěceného pátera Jana. Sedmdesátá léta poznala nového kněze kaplanky v Čejkovicích, v Brně-Zábrdovicích a na Starém Brně. Tamní tajný augustiniánský opat Tomáš Josef Martinec, OSA, znal mladšího Jana už ze studií v alumnátu, opět se sešli v padesátých letech u PTP v Mimoni, a tak si po letech pod střechou starobrněnské fary měli co povídat. Asi za rok po příchodu na Staré Brno, v červenci 1976, přijal opat P. Tomáš Josef Martinec svého přítele Budila do slavného řádu starobrněnských augustiniánů-poustevníků a dal mu řeholní jméno po španělském knězi sv. Janu z Fakunda (svátek 12. června). Proto dnes o Josefu Budilovi píšeme jako o Janovi. Po čase následovalo přeložení na další místa diecéze, vesměs dobré, bohaté a vínem oplývající farnosti v Mutěnicích, Tvrdonicích. Ještě před tím působil otec Jan krátce na faře v Křižanovicích u Bučovic. Se všemi těmito slunnými farnostmi a zbožnými farníky se otec Jan nerad loučil, ale krátce po sametové revoluci byl povolán do svého řádu a kláštera na Starém Brně ke kaplanské službě v této v Brně hojně navštěvované Basilice minor se známým milostným obrazem Matky Boží – palladiem města Brna. Nové poměry ve státě umožnily činnost dočasně zrušených řádů a kongregací a každá ruka na vinici Páně byla zapotřebí.

a v uniformách. Byla to i změna rytmu pro starobrněnské farníky, když otec Jan či přímo J. E. opat doprovázel zástup ministrantů, ostrostřelců, nás Lazariánů a kněží k účasti na bohoslužbě. Tyto radostné chvíle trvaly až do úmrtí otce opata Tomáše v roce 1995. Na Staré Brno a k bohorodičce Panně Marii svatotomské jsme pak za otcem Janem docházeli i nadále až do nedávné doby. Otec Jan se stal po resignaci P. Jana Kusého juridickým kaplanem Českého velkopřevorství a po několika letech byl v r. 2005 J. K. V. velmistrem – viz foto na této straně – ustaven do hodnosti kaplana-seniora (SChLJ).

Na závěr jubilejní vzpomínky ještě pár vlastních slov otce Jana: „Všude, kde jsem byl ustanoven působit v kněžské a řeholní službě, jsem byl rád. Využíval jsem znalostí a zkušeností ze své práce a života mezi lidmi, abych byl skutečným otcem svěřených farníků. Nikdy jsem nečekal, až budu pozdraven, zvláště na venkově zdravil jsem každého první a snažil jsem se mít ke každému ‚Kristův‘ vztah. Nikdy jsem netušil, že mi Bůh dopřeje osmdesát roků pozemského putování a třicet sedm let kněžské služby, když jsem začínal až po čtyřicítce. Bůh budiž veleben a Matka Boží s ním. Děkuji za to, že mi dnes dovolují napravit vše, co se ještě napravit dá.“

I ČINNOST JEDINCE JE ŽÁDOUCÍ A ZÁSLUŽNÁ

Ivan Koláčný, KCLJ

Členství v Řádu sv. Lazara zavazuje každého z nás podle jeho možností ke konkrétní charitativní činnosti. Ta je ostatně úhelným kamenem řádové ústavy, je obsažena v myšlence slavnostního slibu nového člena při vstupu do řádu a nově i formulována naším velmistrem ve zkratce CCC (Christianity – Charity – Chivalry). Ne každý má však možnost naplňovat tento vznešený úkol řádu ve všech třech jeho směrech formou kolektivní práce na společných projektech. Zvláště tehdy, kdy mu v tom brání osamocení nebo vzdálenost jeho bydliště od centra řádové činnosti. Tehdy přicházejí na řadu osobní nápady, jak individuálně, vždy pod znamením zeleného kříže přispět k naplňování cílů řádu.

Jednou z takto „handicapovaných“ našich členek je sestra Karla Florianová, MLJ - choť dnes již nežijícího a nedávno zesnulého doyena ČVP, člena řádu z přelomu let padesátých a šedesátých minulého století, chev. Jana Floriana, KLJ. Naše spolusestra Karla našla svoji cestu pomoci bližním

ještě dlouho před vstupem do našeho řádu v duchu rodiny žijící hlubokým křesťanstvím. Její kroky směřovaly nejčastěji do zahraničí na místa významná pro celé křesťanstvo – do francouzské La Saletty, do Říma a do Svaté Země, dnes Izraele. Poslední léta pak tuto činnost již koná jako členka ČVP, vedena

však vždy v prvé řadě základní myšlenkou křesťanské víry pomoci bližnímu. O své charitativní činnosti nerada příliš hovoří, v tom jí brání skromnost. Na moji výzvu se však uvolila napsat o své práci alespoň následující řádky:

„Byla jsem požádána, abych krátce napsala o své dobrovolnické práci – zde je má malá, obyčejná historie.

Asi před 10 lety jsem získala kontakt na dobrovolnickou práci ve Francii pro poutní místo La Salette nad Grenoblem. Můj tchán Josef Florian,

zakladatel a vydavatel Dobrého díla a jeho přítel francouzský spisovatel Léon Bloy propagovali toto poutní místo a proto mě tato nabídka velmi zajímala. Na La Salettě je vedle baziliky velký hotel pro poutníky, kde většinu prací konají dobrovolníci z celého světa. Pracovala jsem tam jako

servírka v restauraci. Získala jsem mnoho přátel a kontaktů na další místa.

Můj manžel Jan Florian byl přítel Dr. Suchánka, který u nás zastupoval Řád sv. Lazara v době komunismu, kdy členství v řádu neslo riziko uvěznění.

Ideje řádu mě zaujaly natolik, že jsem požá-

dala o přijetí do řádu.

Po vzoru arménských mnichů a pak rytířů starajících se v době křížáckých válek o malomocné, které společnost odvrhla, jsem pocítila potřebu jako členka tohoto řádu alespoň jednou za rok pracovat pro poutníky a potřebné.

Na La Salettě jsem pracovala asi 10 let vždy jeden nebo dva měsíce v roce. Mimo to jsem byla asi jeden měsíc v zámku Achy ve Francii, kde jsem opatrovala staré lidi (naše přátele, jak jim říkají ve Francii) pro charitativní organizaci Petits frères.

Několikrát mě dobrovolnická práce přivedla do Jeruzaléma, kde jsem pracovala v domě francouzské Charity Maison d'Abraham. V Jeruzalémě, mimo jiné, jsem na požádání pana ředitele restaurovala dvě fresky a malovala s manželem obraz zakladatele Charity a Pavla VI., kteří dům založili. Obraz byl slavnostně odhalen za přítomnosti jeruzalémských hodnostářů. Fotografie se nalézají na webových stránkách Maison d'Abraham. Letos jsem pobývala 3 týdny v našem poutním domě Velehrad v Římě. Je asi 15 min. od baziliky sv. Petra ve Vatikánu a slouží poutníkům z celého světa, převážně pak českým. V dnešní době plné shonu a agresivity cítím potřebu nějaký svůj volný čas věnovat potřebným a s pokorou pro ně dělat ty nejobyčejnější práce. Pak vnímám svět kolem sebe z jiného pohledu.

Jsem vděčná za vše krásné kolem nás, krajinu, hudbu atd.

Snažím se svým bližním naslouchat a mé problémy se mi pak zdají malicherné.

Karla Florianová“

Byl bych velmi rád, kdyby předchozí řádky sestry Karly nezapadly a staly se inspirací pro další individuální činnost těch z nás, kdo nemají z jakýchkoliv důvodů možnost spolupodílet se na naplňování společných charitativních projektů řádu, na jejichž konci musí být vždy nezištná služba Bohu a bližním. A při tom mít na paměti, že jsme členy velké rodiny lazariánů.

Ivan Koláčný, KCLJ

MARIÁNSKÝ SLOUP – POKRAČOVÁNÍ PŘÍBĚHU

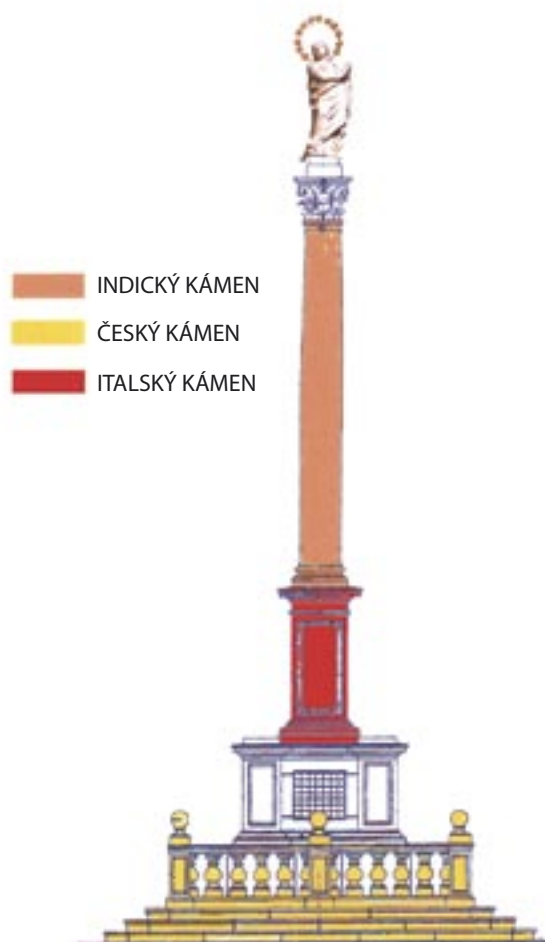
Petr J. Řehoř, KLJ, kancléř ČVP

Cesta mariánského sloupu je stále nový, zajímavý a neuvěřitelně (zázračně) se vyvíjející příběh, do něž mám možnost díky akademickému sochaři Petru Váňovi nahlédnout, který pozoruji a také trochu žiji.

Je velmi dobré, že náš řád se připojil k duchovní podpoře znovupostavení sloupu a nyní pomáhá také s fyzickým dokončením díky finanční podpoře naší milé spolusestry, dámy Věry Šigutové. Loňské léto jsem se sochařem Váňou podnikl cestu do Itálie s cílem nalézt vhodný lom v okolí Vitorchiana a vhodný blok (3,7 m³) pískovce. Samozřejmě též chápavého majitele, který by vyšel vstříc naší prosbě a blok by odprodal za symbolickou cenu či daroval. Celý příběh naší cesty bude popsán v pokračování publikace *Cesta kamene*. Podstatné ale je, že za pomoci sester boromejek a trapistek a samozřejmě V. Šigutové se podařilo blok pískovce získat. Sochařská huť Petra Váni stráví první čtrnáct dnů v květnu v lomu Santafioria Pietre a kvádr před přepravou do Čech opracuje. Koncem května by měl být kvádr ve finální podobě umístěn pod šestimetrový dřík sloupu, který prozatím stojí v zahradě nemocnice sv. Karla Boromejského.

Bez modliteb a přímluv by tato cesta sotva někam vedla, tedy i my můžeme pomoci.

Vstupme do příběhu!

Barevně vyznačené části jsou kromě kamene z Itálie již hotovy

ISLÁM A KŘEŠŤANSTVÍ – FAKTA ZE SOUČASNOSTI

V minulém vydání Reunionu jsme přinesli článek chev. Oskara Andráyska o nástupu islámu do Evropy. Podívejme se nyní na některá fakta ze soužití křesťanů a muslimů v současném světě.

V Německu je 3,2 milionů muslimů. Podle představitelů organizace Turecké islámské unie Bekira Albogy mají představitelé církví protiislámské citění, což se projevilo nesouhlasem se stavbou obrovské mešity v Kolíně nad Rýnem.

The Tablet, 14. 7. 2007

Katolický světící biskup z iráckého Bagdádu Schlemon Warduni si trpce stěžoval na mlčení křesťanů v Evropě a Americe vůči pronásledování svých souvěrců na Blízkém Východě, odsouzených fakticky k postupné a pomalé likvidaci. V celém tomto teritoriu, s výjimkou Libanonu, tvořili křesťané ještě v roce 1948 20 % obyvatelstva, dnes jsou to pouhá 2 %. V Libanonu ještě v roce 1932 činil počet křesťanského obyvatelstva 55 %, dnes je to 27 %.

www.kreuz.net

V Itálii je milion muslimů – z toho 150 000 žije v Římě. Mnoho muslimů končilo ramadan v sousedství Parioli, kde je největší mešita v Evropě. Muslimové mají v zemi 735 modliteben.

The Tablet, 22. 9. 2007

Františkánský kustod Svaté země P. Pizzaballa řekl při konferenci hnutí *Comunione e Liberazione* v Rimini, že se křesťané stěhují pryč. V Jeruzalémě je jen 7000 křesťanů, stejně tak v Betlémě.

The Catholic World Report, říjen 2007

První islámská politická strana v Evropě byla založena ve Finsku. V zemi je 55 000 muslimů. Strana chce prosadit zákaz prodeje alkoholu, výjimku z výuky plavání a školních hudebních představení pro mohamedánské děti a případné zavedení práva šaría ve Finsku.

The Catholic World Report, listopad 2007

Mohučský arcibiskup Karl kardinál Lehmann prohlásil, že Turecko není ještě připravené pro vstup do Evropské unie, protože špatně jedná s křesťanskou minoritou. Kancléřka Merkelová podporuje snahu německých biskupů získat od Turecka povolení k výstavbě kostela v Tarsu – místě narození svatého Petra.

The Tablet, 5. 1. 2008

Turecké orgány vyšetřují nedávnou vraždu tří křesťanů v Malatyi. Zajímá je na prvním místě, jestli zavraždění křesťané nevyvíjeli „misijní aktivitu“. Prokáže-li se, že ano, tak vrahové mají téměř jistotu, že je soud osvobodí. Křesťany tak bude možno vraždit zcela beztrestně.

Glaube und Kirche, 12/2007

-red

ILUSTRACI FOTOLASKAVOSTI THE BRITISH COUNCIL

79. velmistr Suverénního řádu maltézských rytířů zvolen

Frà Matthew Festing byl 11. března 2008 zvolen v Římě 79. velmistrem Suverénního řádu maltézských rytířů. J. Em. princ-velmistr po volbě složil přísahu věrnosti Řádu do rukou J. Em. kardinála Pia Laghiho.

Frà Matthew Festing působil jako velkopřevor Řádu ve Velké Británii od jeho tamního znovuzaložení v r. 1993 a řídil humanitární mise v Kosovu, Srbsku a Chorvatsku. Dětství strávil v Egyptě a Singapuru, kde jeho otec, polní maršál Sir Francis Festing, plnil vojenské úkoly. Vystudoval historii a teorii umění v Cambridge, sloužil v armádě v hodnosti plukovníka a byl vyznamenán Řádem Britského imperia. Členem Řádu je od r. 1977.

České velkopřevorství Řádu sv. Lazara zaslalo Řádu maltézských rytířů oficiální gratulaci.

Do knihovny: Jean Flori - Rytíři a rytířství ve středověku

Představy rytířského turnaje, rytíře a jeho dámy či střetnutí obrněných jezdců pod praporcí jsou pro mnohé téměř synonymem k samotnému pojmu „středověk“. Práce předního francouzského medievalisty, životopisce rytířského krále Richarda Lví srdce či královny Eleonory Akvitánské, nabízí mnohostranný a poutavý pohled na klíčový fenomén středověkých evropských dějin. Jean Flori ve své knize nejprve přibližuje kořeny ideje rytířství ve zlomovém období sklonku římské říše a nástupu germánských království. Pozornost je dále věnována způsobu boje rytířů, jejich zbroji a výzbroji, zlatému věku rytířských turnajů i rubu mince rytířství, jež představovalo plnění a loupeže. Důležité místo náleží také „ideologii“ rytířství – etice a zákonům rytířské cti, obřadům, jako bylo pasování, vztahu mezi rytířstvem a církví či stopě, kterou rytířství zanechalo v literatuře a umění, v proslulých dílech hrdinské epiky nebo milostné poezie. Knihu právě vydalo nakladatelství Vyšehrad.

Nový velkopřevor Francouzského velkopřevorství

Koncem minulého roku J. K. V. princ Charles-Phillipe d'Orléans, vévoda z Anjou, po delší době, kdy bylo vedení neobsazeno, ustavil chev. Christiana Gazet du Châtelier, nositele velkokříže po právu, novým velkopřevorem Francouzského velkopřevorství. Ustanovení bylo oznámeno dekretem č. 07/12/15/16

Dosavadní představitel Francouzského velkopřevorství, chev. Philippe Jourdain, GCLJ, byl jmenován emeritním velkobaillim. Jeho dalším úkolem je vybudování bratrstva profesních rytířů, proto byl 10. března jmenován převorem této komunity.

Magistrálním dekretem č. 08/03/10/01 byl 10. března 2008 novým Velkým pokladníkem jmenován chev. Hans Lauxmann, GCLJ

K fotografii na obálce

U příležitosti 3. výročí pontifikátu papeže Benedikta XVI. byla ve čtvrtek 24. dubna 2008 v 17.30 hod. sloužena eucharistická slavnost v pražské katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha. Apoštolský nuncius Monsignore Diego Causero, který slavnosti předsedal, pozval také členy Českého velkopřevorství. Foto ČTK/DPA.

Vzpomínka na Mistra Radovana Lukavského, OMLJ

V pondělí 10. března 2008 zemřel ve věku 88 let prof. Radovan Lukavský. Narodil se 1. listopadu 1919 v Praze, nastoupil do Národního divadla v roce 1957 jako zkušený vyzrálý herec a angažmá na první scéně byl věrný půl století. Radovan Lukavský byl jedním z posledních žijících herců generace, která vstoupila na jeviště ve čtyřicátých letech minulého století. Generace Rudolfa Hrušínského, Stelly Zázvorkové či Vlastimila Brodského. Zádušní mše se konala v Katedrále sv. Víta 18. března 2008 za účasti členů Řádu sv. Lazara.

Jeho maminka si přála – kdyby měla tři syny – aby byl jeden knězem, druhý učitelem a třetí hercem. Měla sice jednoho syna, ale ten jí přesto dokázal všechna přání splnit. Byl respektovaným hercem, inspirativním učitelem a v obou povoláních v přeneseném slova smyslu i knězem: o své hluboké víře otevřeně mluvil a podle ní žil. Pocházel z malého zemanského rodu, byl dlouholetým příznivcem našeho Řádu a účasti na řádových akcích si vždy velmi vážil. Nezapomenutelný byl jeho přednes při čteních během řádových prosincových bohoslužeb i pozdější posezení při víně, dokud mu zdraví dovolovalo našich aktivit se zúčastňovat. Velmi si také považoval udělení mezinárodního záslužného kříže (OMLJ), který přijal v říjnu 2005 z rukou našeho velmistra J. K. V. prince Charles-Philippe d'Orléans, vévody z Anjou, během investitury v bazilice Panny Marie na Strahově.

† Jaroslav Navrátil, BLJ

Moravská komenda ČVP s hlubokou lítostí sděluje, že dne 29. února 2008 nečekaně zemřel její člen, spolubratr Jaroslav Navrátil, BLJ.

Vzhledem k tomu, že spolubratr Jaroslav žil osaměle, zajišťoval pohřeb jeho mladší bratr, aniž by nás byl o úmrtí spolubratra Jaroslava zpravil. Zádušní mše za zesnulého byla poté z iniciativy komendy sloužena za účasti přítomných členů řádu Otcem Janem J. Budilem, OSA, SChLJ v bazilice na Starém Brně na velikonoční pondělí 24. března t. r.

R. I. P.

Ivan Koláčný, KCLJ
emeritní komtur MK

Osobní zpráva

MUDr. PhDr. Kamil Kalina, CSc., velitel Pražské komendy, v úctě dává na vědomost spolubratrům a spolusestrám, že 20. února 2008 obhájil habilitační práci na téma „Terapeutická komunita“ a byla mu s platností od 1. dubna 2008 udělena akademická hodnost docenta v oboru klinické psychologie. Dr. Kalina je psychiatr, psycholog a psychoterapeut a jeho universitním pracovištěm je Centrum adiktologie při Psychiatrické klinice na 1. lékařské fakultě University Karlovy v Praze.

Z Velké rady

Jednání Velké rady 19. března 2008

Jednání proběhlo podle plánu jednání Velké rady ČVP na základě předem rozeslané pozvánky, přípravy programu a materiálů k jednání. Po úvodní modlitbě se vzpomínkou na zesnulé (Frà Norbert Kinský, cfr. Jaroslav Navrátil) přivítal bailli přítomné. Tlumochil pozdrav od J. E. velkopřevora a jménem VR gratuloval chev. Kamilu Kalinovi k získání akademického stupně docenta.

- ◆ Velká rada přijala komplexní přehled o hospodaření, který byl proveden csr. Ivanou Hejčovou. Do příštího jednání VR zaujmou členové VR stanovisko k návrhu na vypořádání majetkových vztahů mezi o.s. a NGO.
- ◆ Po jednání s hnutím Stonožka byly dohodnuty kroky v souladu se zadáním minulé VR. Byla rezervována a zaplacená internetová doména. ČVP učiní další kroky pro partnerské zapojení do projektu až po dořešení této záležitosti.
- ◆ Cfr. Miroslav Pavlák informoval o aktuálním stavu ohledně ekonomického projektu prodeje některého zboží a další plánované schůzky. Velká rada tento projekt podporuje.
- ◆ V rámci „afrických projektů“ se uskuteční předáška cfr. Petra Verneru na téma „Ochrana antilop – pomoc chudým“ v Nemocnici milosrdných sester sv. Karla Boromejského (26. 3. 2008), v Café Therapy (červen). Dále je možno projednat užší zapojení kandidáta cfr. Martina Jandy (výstava „vzdělávání v Africe“) a p. Širše, (od cfr. Pavláka) – kontakt na německé benediktiny v Tanzánii, budující řezbářskou školu v Africe. Možnost přednášky, stipendia pro studenty à 20 USD, odkupu výrobků a dalšího prodeje.
- ◆ Členové Severočeské delegace se zúčastnili exercicií, ostatní členové ČVP bohužel nereagovali na nabídku, čímž vznikla MCDO škoda. Severočeská delegace je reprezentantem Řádu v projektu Svatojakubské cesty. V polovině května se zástupci SČd zúčastní zahájení projektu v Žitavě. V rámci přednášek o ošetřovatelství přednáší cfr. Alan M. Uhura, SBLJ, vždy také o poslání Řádu a křesťanské etice, tím se provádí další osvětová činnost.
- ◆ Pražská komenda připravila pouť a křížovou cestu na Skalce. Chev. Kamil Kalina oživil návrh na uspořádání poutě do Hájků u Jenče, spravované bratry františkány. Akce bude vítána, pokud ji Pražská komenda zorganizuje, pravděpodobně v prázdninových měsících.
- ◆ Cfr. P. Porochnavec zve členy ČVP do Lysé n. Labem, kde je farářem. Vhodný termín k návštěvě by byl na přelomu září a října, spojen s bohoslužbou a vzpomínkou na rodinu Dohalských. Velká rada tento návrh přijímá.
- ◆ První jour fixe Moravské komendy se konal 5. března, další se bude konat 2. dubna. Velká rada s potěšením přijala tuto zprávu o setkáních, která jsou prvním krokem k vytváření aktivního společenství. MK připravuje předání materiálů do DD Klokánek, nutno dohodnout formu a způsob propagace. Csr. Majchráková referovala o záměrech vystupovat v rámci MK proti pravicovému extremismu. V další debatě Velká rada principiálně podpořila tyto aktivity s tím, že je nutné se vymezovat proti všem nedemokratickým totalitárním směrům, ať jsou z kteréhokoliv směru politických názorů (krajní levice, krajní pravice, náboženský fanatismus atd.)
- ◆ ČVP obdrželo pozvánku J. Bl. vладыky Kryštofa, metropolity Pravoslavné církve Českých zemí a Slovenska, kterým nás zve na jáhenské svěcení cfr. Jana Beránka 13. dubna od 9:30 v chrámu sv. Cyrila a Metoděje.
- ◆ Setkání Duchovní rady (svolává P. Gereon Biňovec) je plánováno po Velikonocích.

Jednání Velké rady 16. dubna 2008

Jednání proběhlo podle plánu jednání Velké rady ČVP na základě předem rozeslané pozvánky, přípravy programu a materiálů k jednání. Po úvodní modlitbě přivítal bailli přítomné a omluvil nepřítomné.

- ◆ Bailli informoval o jednání cfr. Pavla Kavinka, uskutečněném 3. dubna 2008 v OD Eden za účasti p. Hapla a pí. Dubnové. V současné době cfr. Kavinek připravuje seznam potenciálního zboží. Tato nabídka může být doplněna produkty společnosti EPAM (přírodní preparáty pro regeneraci a posílení organismu) dle návrhu chev. M. Hozy.
- ◆ Velká rada projednala kroky, které ČVP uskutečnilo pro partnerství s hnutím Stonožka v projektu boje proti šikaně. Požadované kroky nebyly ze strany hnutí Stonožka naplněny. Proto ČVP nepovažuje partnerskou spolupráci na tomto projektu za perspektivní a z rozhodnutí Velké rady od projektu ustupuje. Boj proti šikaně je záslužnou záležitostí a věříme, že se Stonožce bude dařit.
- ◆ Velká rada projednala a doplnila první návrh Moravské komendy na zajištění a program Generální kapituly 2008. Základní informace budou zveřejněny ve zpravodaji Reunion 3/2008. Termín jednání Generální kapituly ČVP je stanoven na 19. - 21. září 2008, jak bylo rozhodnuto na Generální kapitule 2007 v Hejnicích.
- ◆ 13. dubna 2008 se konala za účasti členů Moravské komendy tryzna za oběti holocaustu. 7. května se uskuteční reko-lekce Moravské komendy.
- ◆ Příspěvky do OSLJ Int. ve výši 3 055 € byly Českým velkopřevorstvím uhrazeny.
- ◆ Velká rada schválila uvolnění částky 100 000 Kč pro podporu kameníků, připravujících v Itálii kvádry pro Mariánský sloup. ČVP bylo správcem této účelově vázané částky a nyní, po vyjednání materiálu v Itálii, bude částka uvolněna. Je vydávána modifikace brožury o mariánském sloupu v italštině a připravuje se nová verze brožury v češtině a angličtině.

Ondřej Vanke, KCLJ
bailli ČVP

Moravská komenda

Po únorové vizitaci Moravské komendy představiteli Českého velkopřevorství se podařilo obnovit pracovní činnost komendy, která nyní pod dočasným vedením emeritního velitele dr. Ivana Koláčného, avšak s malým počtem aktivních členů, rozvinula svoji práci a během března a dubna se uskutečnily dvě pracovní schůzky i některé další aktivity jednotlivých členů.

Největší pracovní úsilí vyvíjí csr. Viktorie Majchráková, která se ujala funkce „styčného důstojníka“ s Velkou radou a pravidelně dojížděla v měsících únoru, března a dubnu na její zasedání v Praze. Navíc csr. Viktorie vykonává obětavě funkci zapisovatele a všichni členové pár dní po průběhu pracovní schůzky dostanou důkladný zápis z jednání včetně informací vzešlých z jednání Velké rady. Obětavost sestry Viktorie nám velmi usnadňuje naši další práci a myslím, že mohu za všechny příslušníky MK vyslovit sestře Viktorii díky.

Březnová schůzka členů MK se uskutečnila počátkem měsíce za účasti pěti členů a jednoho postulanta na pracovišti dr. Koláčného. Po úvodní modlitbě za naše zemřelé spolubratry přivítal dr. Koláčný přítomné a tlumočil srdečné gratulace J. E. velkopřevora a členů Velké rady našemu jubilantovi P. Janu Budilovi, OSA, který 7. března oslavil významné životní jubileum. Následovala gratulace všech přítomných a předání darů a zároveň pozvání na společné posezení po skončení schůzky.

Chev. Ivan Koláčný během jednání představil členům „Akční plán“ Moravské komendy na rok 2008. Tento plán by měl sloužit jako nástroj:

- a) k naplňování našeho základního poslání řádu v oblasti křesťanství – charity – rytířství
- b) k časné přípravě a organizaci investur na Velehradě
- c) k jejich publikování v Reunionu

aa/ duchovní zázemí a exercicie MK – komenda v současnosti jedná o svém duchovním zázemí a o organizaci letošních exercicií, o jejichž zajištění byl požádán P. Norbert Badal, OP

ab/ naše charitativní činnost se rozvine v úzké spolupráci s dětským domovem Klokánek. Jedná se o konkrétní možnost zabezpečení potřeb pro denní provoz domova – hygienické potřeby, ošacení, hračky.

Další plánovaná forma podpory je prostřednictvím věcných sbírek a charitativních koncertů.

Nabízí se možnost uspořádání přednášek v brněnském Centru pro rodinu a sociální péči. Zde bychom navázali na dřívější přednáškovou činnost csr. Svadbíkové na téma *Popáleniny a jejich prevence u dětí*.

ac/ V oblasti rytířství bychom se chtěli, kromě dodržování křesťanských a rytířských idejí ve vlastním životě, angažovat ve:

- 1) veřejném vystupování proti projevům neonacismu a ultrapravicovému radikalismu, všem nedemokratickým totalitním systémům, marxisticko-leninským skupinám, anarchoautonomním hnutím, levicovému extremismu, zločineckým organizacím a náboženskému fanatismu
- 2) v boji proti antisemitismu a spolupráci s brněnskou Židovskou náboženskou obcí
- 3) heraldické práci uvnitř komendy

bb/ Chev. I. Koláčný a postulant André Vícha předložili přítomným předběžný návrh na zajištění Generální kapituly a Investitury ve dnech 19. – 21.

9. 2008 na Velehradě. Tento návrh bude předložen ke schválení Velké radě a dále operativně upřesňován.

cc/ Dopisováním do Reunionu byl pověřen cfr. Vilém Walter.

Vzkříšení Ježíšovo slavili letos členové komendy ve svých farnostech a

záležitost „domovského chrámu“ MK je stále ve stádiu jednání. Na druhý velikonoční svátek jsme se sešli časné ráno ve starobrněnském chrámu NPM na zádušní mši za našeho náhle zesnulého

spolubratra Jaroslava Navrátila, kterou sloužil otec Jan Budil. Vzpomínce na zesnulého spolubratra Jaroslava je věnován nekrolog v tomto čísle Reunionu.

Druhý den po aprílu se sešli členové MK opět na pracovišti Státního zdravotního ústavu v Brně na své třetí letošní schůzce. Přítomné přivítal chev. I. Koláčný a předal slovo csr. V. Majchrákové, která podrobně informovala přítomné o zasedání Velké rady 19. 3. v Praze. K výstupům z jednání s body 1 – 4 se podrobně mezi členy diskutovalo.

1/ majetkové záležitosti ČVP

2/ současné projekty ČVP

3/ exercicie v Hejnicích 7. – 9. 3. 2008

4/ plánované akce ČVP a MK

Z domovských záležitostí MK byla v popředí modlitba a vzpomínka na náhle zesnulého spolubratra Jaroslava Navrátila, kterého nejbližší znal otec Jan, který spolu s chev. I. Koláčným promluvil o těžkém životě starého mládence Jaroslava. Zádušní mše za zesnulého se na Velikonoční pondělí zúčastnilo šest členů MK a bratr zesnulého.

Spolupráce s dětským domovem Klokánek byla upřesněna konkrétní nabídkou dětského ošacení a hygienických potřeb zprostředkovaných postulatem André Víchou.

K předání daru přistoupí MK koncem dubna. Zamrzelo nás fiasko hejnických exercicií a následně vymáhání ušlého zisku ze strany poskytovatele zázemí

Zprávy z komend

v Hejnicích. Členové MK ale jasně oznámili v předstihu, že se těchto exercicií nezúčastní z důvodu velké vzdálenosti a nepřiměřených finančních požadavků a že MK má rezervován svůj termín na sobotu 17. května v moravském poutním místě Vranov, kam zveme i spolubratry a sestry z Čech, kterým se zdál hejnický pobyt předražený. Moravské exercicie povede dominikán, všem dobře známý a s námi spolupracující kněz Norbert Badal.

Csr. Viktoria Majchráková navštívila během března předsedu brněnské židovské náboženské obce Pavla Frieda ohledně účasti členů MK na bohoslužbě za oběti holocaustu. Náš zájem byl přivítán a čtyři členové MK se 13. dubna zúčastnili smuteční tryzny za oběti holocaustu v brněnské synagoze, která proběhla za účasti velvyslance republiky Izrael, předsedy Ústavního soudu Pavla Rychetského, hejtmana kraje Stanislava Juránka a dalších nejvyšších krajských a městských činitelů, zemského rabína Karola Sidona a dalších hostů.

Naším prvořadým úkolem je zajistit po všech stránkách přípravu letošních investur v poutním místě Moravanů, Velehradě. Významný podíl v organizaci má náš pos-tulant André Vícha, který předběžně dojednal nutné záležitosti a termíny. Tyto rezervace a oficiální pozvánky pro hosty musí v předstihu rozeslat vedení ČVP, vzhledem k dlouhodobým rezervacím termínů pozvaných vysokých církevních dignitářů.

Rádi se sejdeme s kýmkoliv z našich spolubratrů a sester z Čech příští měsíc ve Vranově na našich exerciciích, kde bude kromě meditací a obnovy či prohloubení křesťanské spirituality i čas na všední řádové záležitosti a přátelské popovídání. Zveme vás na Moravu.

Vilém Walter, KLJ
redakčně upraveno

Pražská komenda

2. ledna 2008

Členové našeho Řádu se zúčastnili bohoslužby vedené spolubratrem K. Balážem, SChLJ, v chrámu Nejsvětější Trojice u příležitosti svátku patrona našeho Řádu sv. Bazila Velikého. Při této slavnostní příležitosti byl důstojně předán prapor a meč pražské komendy strážcům symbolů komendy.

S krátkou formulí „Přijmi tento prapor (meč) a ochraňuj jej pro Pražskou komendu Českého velkopřevorství Vojenského a špitálního řádu sv. Lazara Jeruzalémského, k tomu ti pomáhej Bůh, Panna Maria a svatý Lazar“, převzal prapor z rukou velitele Pražské komendy jeho zástupce cfr. Pavel Komínek. Meč byl předán do rukou cfr. Petra Bakeše, který jej koncem roku 2006 Pražské komendě věnoval.

Prapor a meč byly požehnány v prosinci 2006 na slavnostní mši ke dni řádového patrona sv. Lazara Jeruzalémského v chrámu sv. Františka z Assisi.

Prapor Pražské komendy je odvozen z praporu Českého velkopřevorství podobně jako prapor Moravské komendy, který byl uveřejněn v minulém čísle Reunionu. V pravém kvadrantu je vyobrazen český lev, v levém dolním kvadrantu je svatováclavská plaménková orlice jako připomínka nezpochybnitelného spojení sv. Václava s hlavním městem jeho země.

Jediným oficiálním symbolem, na kterém se dnes svatováclavská plaménková orlice nachází, je prapor Středočeského kraje. Na praporu Řádu byla použita se souhlasem Petra Bendla, hejtmana Středočeského kraje.

6. února 2008

Jour Fixe u sv. Josefa. Pravidelné setkání členů pražské komendy vyslechlo zprávy z Velké Rady a zabývalo se plánováním činnosti na rok 2008.

15. března 2008

Křížová cesta na Skalce u Mníšku pod Brdy se uskutečnila už po druhé za účasti členů Velké rady a Pražské komendy, členů farního společenství v Mníšku a terapeutů i klientů Terapeutické komunity Magdaléna. Společně jsme putovali po zastaveních a střídali se ve čtení modliteb a rozjímání křížové cesty, které sepsal kardinál Miloslav Vlk.

Terapeutická komunita Magdaléna se zaměřuje na léčbu a psychosociální rehabilitaci mladých lidí závislých na návykových látkách.

Společná setkání včetně návštěv přímo v zařízení se stala už určitou tradicí Pražské komendy a přináší oběma stranám hluboké duchovní zážitky.

2. dubna 2008

Jour Fixe u sv. Josefa. Pravidelné setkání členů Pražské komendy bylo obohaceno návštěvou spolusestry Florianové z Brna,

která předala za účelem uložení do řádového archivu několik dokumentů z pozůstalosti jejího zesnulého manžela. Zavzpomínala též na utajovaná setkávání lazariánů v době nesvobody.

13. dubna 2008

Z rukou J. B. metropolitů Kryštofa přijal jáhenské svěcení (diakonskou chirotonii) spolubratr Jan Beránek. Obřad se uskutečnil v pravoslavné katedrále chrámu sv. Cyrila a Metoděje v Resslově ulici. Svěcení se zúčastnila řádová delegace v pláštích.

*Zpracovali: Viktor P. Sušický, Kamil Kalina
redakčně upraveno*

VEČER TŘÍPROCENTNÍ

aneb droby ze stolu našeho, aneb Rtišovická výzva

JUDr Pavel Kavinec, SBLJ

I stalo se, památného večera 20. prosince roku 2007, v jídelním vagoně v Hoře sv. Kateřiny, že rtišovičtí sesedli se k diskusi u kávy a piva a meditovali nad událostmi a tématy předestřenými v posledních dnech. Námětem jim byly otázky – zda se hlásit k historii křížových výprav, jak říkají jedni, či o nich nejméně mlčet, ne-li se distancovat, jak říkají druzí – jaká je úloha charity v současné existenci Řádu a jaké druhy charity vůbec jsou možné, kteréžto téma jim na mysl přinesl i otec Gereon svým kázáním na rytířském dni. Po jisté diskusi bylo zřejmé, že příslušníci Rtišovické receptorie jsou názorově zajedno a aniž by si činili jakékoli nároky na pravdu, aniž by svá stanoviska komukoli nabízeli nebo dokonce vnucovali, prosti zatvrzelosti a otevření protiargumentům, pokud dokáží rozeznat jejich pravdivostní hodnotu, nazývají, že jejich názory opřené o současnou úroveň jejich vědomí, vzdělání, poznání a přesvědčení, lze shrnout do následujících postulátů:

Řád svatého Lazara Jeruzalémského je stejně jako ostatní bratrské rytířské řády produktem křížových výprav, s nimi spojen historickou kontinuitou a tradicí, a proto od nich neoddelitelný. Podle našeho názoru uvažovat o Řádu a abstrahovat od křížových výprav je faktický, historický a logický protimluv, žádná diskontinuita v čase neexistuje a vytvářet ji uměle je nepřijatelné. Dále soudíme, že k historickému faktu křížových výprav není možno přistupovat ahistoricky s etickým nebo jiným despektem vydestilovaným z poznání a kultury recentní doby, neb takový přístup vykáže vždy falešný výsledek. S bohoslužbou za účastníky výprav nemáme žádný etický nebo náboženský nebo jakýkoli jiný problém.

Uvědomili jsme si, že všechny řády vzniklé v průběhu křížových výprav, z nichž se namnoze rekrutovali i členové Řádu našeho, byly původně řády mnišskými, kde podmínkou přijetí byl vedle slibu poslušnosti i slib chudoby, v jehož důsledku postulanti Řádu odevzdali veškerý svůj majetek, aby jeho majetek osobní rovnal se téměř nule. Jakkoli je situace vlivem historických událostí dnes jiná, rozhodli jsme se na paměť tohoto slibu dobrovolně odvádět pravidelně měsíčně tři podíly ze sta (3 %) z našich čistých měsíčních příjmů. Usoudili jsme, že jsou to droby odpadlé z našeho stolu, jichž můžeme postrádat, aniž bychom cítili újmu, a že je rádi dáme k účelu realizace řádového díla počínaje lednem roku 2008 každý měsíc.

Shodli jsme se, že poté, co rytířské řády ztratily jakýkoli vojenský význam, přenesl se jejich význam zejména na charitu, která zvláště pro náš Řád je od jeho počátku základním a nosným principem. Soudíme, že kdyby Řád princip charity opustil, ztratil by téměř důvod své existence. Trváme na tom, že charita je Řádu imanentní. Zároveň jsme se sjednotili i v tom, že nechceme přispívat charitě sebeoslavné a naduté, nekontrolovatelné a nepřehledné, jejíž výsledky nedohlédneme, ba jim často ani nerozumíme. Nejsme srozumění s tím, že namnoze většinu vybraných charitativních

prostředků spotřebují tzv. „charitativní“ organizace samy pro sebe, pro veledobrou živnost svých exponentů, pro propagaci a sebeoslavu jich samých. Rozhodli jsme se proto, že tříprocentní rtišovický fond budeme spravovat sami, a to na základě následujících principů:

a) v první fázi budeme prostředky do jisté meze pouze kumulovat;

b) 100% všech shromážděných prostředků bude použito buď na charitu nebo na další zhodnocení prostředků, nic nebude použito na režijní, provozní nebo reprezentační výdaje;

c) po dosažení jisté meze kumulace každý rok nakumulovanou sumu rozdělíme na část, která bude charitativně použita a na část, která bude dále zhodnocována;

d) u dobrém vědomí, že svět spasit nelze a už vůbec ne třemi procenty našich příjmů bude část určená na charitativní použití adresně směřována k jednomu (maximálně několika jednotlivým) konkrétnímu charitativnímu cíli s cílem dosáhnout výsledného charitativního efektu, tj. s cílem dovést jednu (několik) charitativní pomoc od počátku až do konce konkrétní osobě (pořízení invalidního vozíku, polohovací postele, zaplacení školného, atd. atp.);

e) s ohledem na skutečnost, že přispíváme všichni stejně (každý 3 % svého čistého měsíčního příjmu bez ohledu na absolutní výši příspěvku), rozhoduje o záležitosti fondu každý jedním hlasem, při rovnosti hlasů rozhoduje los. Příspěvek 3 % (i počet hlasů) lze násobit, ale vždy tak, aby 3% byla zachována jako jednotka (3, 6, 9 %, 1, 2, 3 hlasy). Každý smí za sebe navrhnout a propagovat konkrétní charitativní cíl, o němž bude rozhodováno na stejném principu;

f) charitativní použití fondu bude prezentováno vždy anonymně (neosobně, nejmenovitě) jako donace Rtišovické receptorie Řádu, oznámení tohoto faktu bude vždy uměřené, skromné, neokázalé a nebude využito k propagačním nebo reklamním účelům leda pro Řád a jeho účelové organizace. Následné akce s výjimkou bohoslužby, zejména recepce a podobné nákladné společenské oslavy, které z charitativního měšce ujídají, zásadně odmítáme;

g) přístup k Rtišovické receptorii má každý člen nebo postulanti Řádu, který bude dobrovolně zachovávat shora uvedená pravidla. Povinnost platit řádové (členské) poplatky, příspěvky či jakékoli jiné berně či jakákoli jiná řádová povinnost, poslušnost či podřízenost není touto výzvou nikterak dotčena, neboť jest to záležitost dobrovolná a nadstavbová, řádově související, ale mimoúrovňová. A vice versa.

Amen.

Dar Českého velkopřevorství mezinárodní Řádové vlády

S odvoláním na závěry vídeňského zasedání mezinárodní řádové vlády byli vyzváni i členové Českého velkopřevorství k mimořádným příspěvkům pro rozvoj aktivit v Etiopii. Tento projekt, který je detailně popsán na stránkách www.oslj.org, má pomoci uprchlíkům a také pomoci zajistit dostatek pitné vody v celé oblasti. Velká rada chce poděkovat všem, kteří přispěli (bez titulů a hodností):

L. Gothardová	1 000,-
M. Pařík	25 000,-
O. Vanke	10 000,-
J. Dobrzenský	15 000,-
P. Řehoř	30 000,-
R. Šíma	12 000,-
A. Schauer	5 000,-
Vl. Stibor	4 000,-
M. Řehoř	4 000,-
A. Uhura	800,-
P. Kavinec	11 000,-
	<hr/>
	117 800,-

Do příslibených 5 000 € již mnoho neschází!
Další přispěvatelé budou uveřejňováni dodatečně.

Ceremoniář ČVP cfr. Jan Beránek jáhnem

V neděli 13. dubna 2008 přijal cfr. Jan Beránek, SBLJ, jáhenské svěcení (diakonskou chirotonii) z rukou J. B. metropolitě Kryštofa. Svěcení se konalo v pravoslavném katedrálním chrámu sv. Cyrila a Metoděje v Praze. ČVP přeje cfr. Beránkovi mnoho darů Ducha Svatého a hodně úspěchů v duchovním i rodinném životě.

Ochrana antilop – pomoc chudým

V minulém čísle jsme uveřejnili příspěvek cfr. Verner se stejným názvem. Na toto téma – ochrana antilopy Derbyho v Senegalu – se uskutečnila přednáška 26. března v posluchárně nemocnice Milosrdných sester sv. Karla Boromejského. Náš spolubratr Dr. P. Verner, CSc., který je členem českého týmu, jenž řídí v Senegalu výzkum, pomáhá stavět ohrazené výběhy a pomáhá tím také místním obyvatelům, přednesl velmi poutavou a svým obsahem strhující přednášku. Přiblížil přítomným slovem i videoprodukcí situaci v národních parcích v Senegalu a také zřetelné úspěchy českých vědců. Přednáška byla přítomnými přijata velmi pozitivně a někteří zůstali společně při neformální diskusi ještě dlouhou dobu. Po přednášce mnozí posluchači nakoupili senegalské upomínkové předměty, výtěžek z prodeje bude věnován přímo výrobci. Věřím, že Řád bude v této drobné pomoci několika chudým v Senegalu pokračovat a nepatrně přispěje ke zmírnění jejich nedostatku.

Mám velkou radost, že panu doktorovi mohu poděkovat a popřát jemu i jeho týmu hodně sil a Božího požehnání!

Petr J. Řehoř, KLJ
kancléř

Z přednášky cfr. RNDr Petra H. Vernerera, SBLJ

Príspevky do ďalšieho čísla Reunionu zasíľajte na e-mailovou adresu
reunion.cvp@seznam.cz

Uzávierka ďalšieho čísla je 19. 6. 2008

REUNION

Vydáva Vojenský a špitálny rád svätého Lazara Jeruzalémského – Bohemia. Vychádza šesťkrát ročne.

Adresa redakcie: Karlova 28, Praha 1

Toto číslo redakčne pripravila Veľká rada ČVP

Grafická úprava a sazba: Daniel Vojtíšek @ DanielPhoto

Tisk: Agentura Hoza Q

www.oslj.org, www.oslj.cz

kontakt cvp.rslj@seznam.cz

ISSN 1214-7443